

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2015 r., *Stichting Woonlinie i in./Komisja (T-202/10 RENV, niepublikowane, EU:T:2015:287)*, zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2017 r. – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Komisja Europejska, Królestwo Belgii, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Sprawa C-415/15 P) ⁽¹⁾

[*Odwolanie — Pomoc państwa — Pomoc istniejąca — Artykuł 108 ust. 1 TFUE — System pomocy przyznawanej na rzecz spółek mieszkalnictwa socjalnego — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuły 17, 18 i 19 — Przeprowadzona przez Komisję ocena zgodności istniejącego systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym — Propozycja stosownych środków — Zobowiązania podjęte przez władze krajowe w celu dostosowania się do prawa Unii — Decyzja o zgodności — Zakres kontroli sądowej — Skutki prawne*]

(2017/C 151/09)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (przedstawiciele: L. Hancher, E. Besselink i P. Glazener, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy), Królestwo Belgii, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (przedstawiciel: M. Meulenbelt, advocaat)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2015 r., *Stichting Woonpunt i in./Komisja (T-203/10 RENV, niepublikowane, EU:T:2015:286)*, zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi

(Sprawa C-493/15) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Szósta dyrektywa — Pomoc państwa — Procedura zwolnienia z długów osób fizycznych w stanie upadłości („esdebitazione”) — Niewymagalność zaległości z tytułu VAT*]

(2017/C 151/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Marco Identi

Sentencja

Prawo Unii, w szczególności art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku oraz przepisy z dziedziny pomocy państwa, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby zaległości z tytułu podatku od wartości dodanej zostały uznane za niewymagalne na podstawie przepisów krajowych, takich jak przepisy sporne w postępowaniu głównym, przewidujących procedurę zwolnienia z długów, poprzez którą sąd może, pod pewnymi warunkami, uznać za niewymagalne długi osoby fizycznej, które nie zostały zaspokojone w wyniku przeprowadzenia postępowania upadłościowego dotyczącego tej osoby.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Sprawa C-528/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 (Dublin III) — Artykuł 28 ust. 2 — Zatrzymanie do celów przekazania — Artykuł 2 lit. n) — Znaczne ryzyko ucieczki — Obiektywne kryteria — Brak prawnego określenia tych kryteriów]

(2017/C 151/11)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Strona pozwana: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Sentencja

Artykuł 2 lit. n) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca w związku z art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nakładają na państwa członkowskie obowiązek określenia w wiążącym przepisie o charakterze generalnym obiektywnych kryteriów, na których oparte są przesłanki wskazujące na to, że wnioskujący o ochronę międzynarodową, który podlega procedurze przekazania, może zbiec. Brak takiego przepisu prowadzi do niemożności stosowania art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.